

AMERIKANSKI SLOVENEC

PRVI SLOVENSKI LIST V AMERIKI.

Espres: Za giro in narod — za pravico in fensko — od boja do zmage!
GLASILO SLOV. KATOL. DE LAVSTVA V AMERIKI IN UR ADNO GLASILO DRUŽBE SV. DRUŽINE V JOLIETU. — S. P. DRUŽBE SV. MOHORJA V CHICAGU.
IN ZAPADNE SLOVANSKE ZVEZE V DENVER, COLORADO.

NAJSTAREJŠI
IN NAJBOLJ
PRIJUBLJEN
SLOVENSKI
LIST V
ZDRUŽENIH
DRŽAVAH
AMERIŠKIH.

STEV. (No.) 216.

CHICAGO, ILL., SREDA, 9. NOVEMBRA — WEDNESDAY, NOVEMBER 9, 1927.

LETNIK XXXVI.

Beda med poplavljenci-Spopad v Šanghaju; 2 osebi mrtvi

AEROPLANI DONAŠAJO ŽIVEŽ BEGUNCEM, KI VELIKO TRPIO, KER JE NASTALA ZIMA IN SNEŽENI ZMETI. — CONNECTICUT REKA JE NARASTLA DO 28 ČEVLJEV.

Boston, Mass. — Sneženi zameti in zima je trpečemu ljudstvu, ki je bilo pregnano iz svojih domov, prineslo veliko gorje. Število beguncev je več tisoč; v Springfield, Mass., jih je 6000. Vojška letala donašajo življenske potrebuščine in zdravila.

V nekaterih krajih ob Connecticut in Merrimac reki, kjer je voda podrla podcenne odvodne kanale, se je batilo bolezni. Največ pa zdaj trpijo begunci pred mrazom. Kolikor je znano, je vseh smrtnih žrtev okrog 150, to število pa se bo gotovo pomnožilo, kajti ni časa sedaj za števje mrtvih, ko je nujno potrebno, da se pre-skriji zavetje in življenske potrebuščine ljudem, ki so, nekateri le pomanjkljivo oblečeni, zbežali na varno pred naraščajočo vodo. Tudi število beguncev se ni ugotovljeno, le toliko pravi poročilo, da se lahko stjejajo na deset tisoč. Škoda je ogromna.

V Hartford, Conn., je reka narastla na 28 čevljev, če bo dosegla 30 čevljev, tako se glasi po poročilu od pondeljka, bo mesto brez luči, brez plina pa prekinjena. Več sto oseb je izpraznilo svoja domovja v East Hartford, Conn., za katere je Rdeči križ preskrbel zavetje. Ceste južno od Hartforda so poplavljene in Middletown je brez luči, kjer je v ponedeljek že reka naraščala.

Po dolini New England vla- da opustošenje; proti jugu in vzhodu je pa veliko bolje, tam je tudi bilo ljudstvo pravo- časno obvešeno o preteči ne- vnosti in si poiskalo zavetja. Najhujše so prizadeta mesta Montpelier, Barre, Bolton, Richmond in Waterbury, Vt. Voda je iz teh mest že odtekla in pokazala se je njena uničujoča sled. Hiše so porušene in ceste razdejane. Ljudje so se takoj poprijeli dela in celijo rane.

Najhujše je, ko viharji in snežni zameti ovirajo letalce, da ne morejo doseči s potrebuščinami tiste, do katerih po- potah ni mogoče priti.

Nadavno pri takih nesrečah ne manjka jurakov, ki s tvo- ganjem svojega življenga rešujejo nesrečne in jim nudijo pomoč. Med take junake spada tudi Lloyd Squire, po- možni urednik Waterbury Record-a. Voda je pridrvela v tiskarno, kjer se je tiskal list in je stala na ulici 15 čevljev visoko. Ko so že drugi reševalci pomagali nesrečnem iz hiš na varno, je Squire zvedel, da je njegova mati še vedno v hiši, v strahu, da jo bodo odnesli valovi. Ker ni bilo nobenega člana pri rokah, mu je šinila v glavo dobra misel. Dobil je par konj, s katerimi se je podal v vodo. Konji so plaval, Squire jih je pa z vajati vodil plava- joč do hiše, kjer je bila njegova mati. Ko je na ta- čin priplaval do hiše, je splezal na streho in rešil mater. Posadil jo je na konja, ki je plaval, kamor ga je vodil zadaj pla- vajoči Squire. Ko je mater

BELO-RUSI NAPADLI SOV- JETSKI KONZULAT V ŠANGHAJU.

Pet oseb je zadobilo težke po- škodbe in dve sta bili ubiti, med spopadem, ko so poli- cisti preganjali nasilnike.

Šanghaj, Kitajsko. — V po- nedeljek so se Rusi v Šanghaju, ki so nasprotvili sedanje- ga režima v Rusiji, na ta način spominjali desetletnico ruske revolucije, da so navalili na poslopje sovjetskega kon- zulata. Skupno je bilo okrog 200 takih, ki so morali zapu- stiti svojo domovino in našli zavetja na Kitajskem. To je primela revolucija, zato pa so dali duška svojemu ogor- čenju s tem, da so metali ka- menje v poslopje in razbijali okna. Ko pa so nameravali udri v poslopje in razbijali vrata, so jih uradniki konzu- lata sprejeli s strelji. Dva iz- med napadateljev sta padla mrt- vna, pet jih je zadobilo težke poškodbe. Da ni prišlo do kaj hujšega, se je zahvaliti policiji, ki je prišla na pomoč in u- krotila izgrednike.

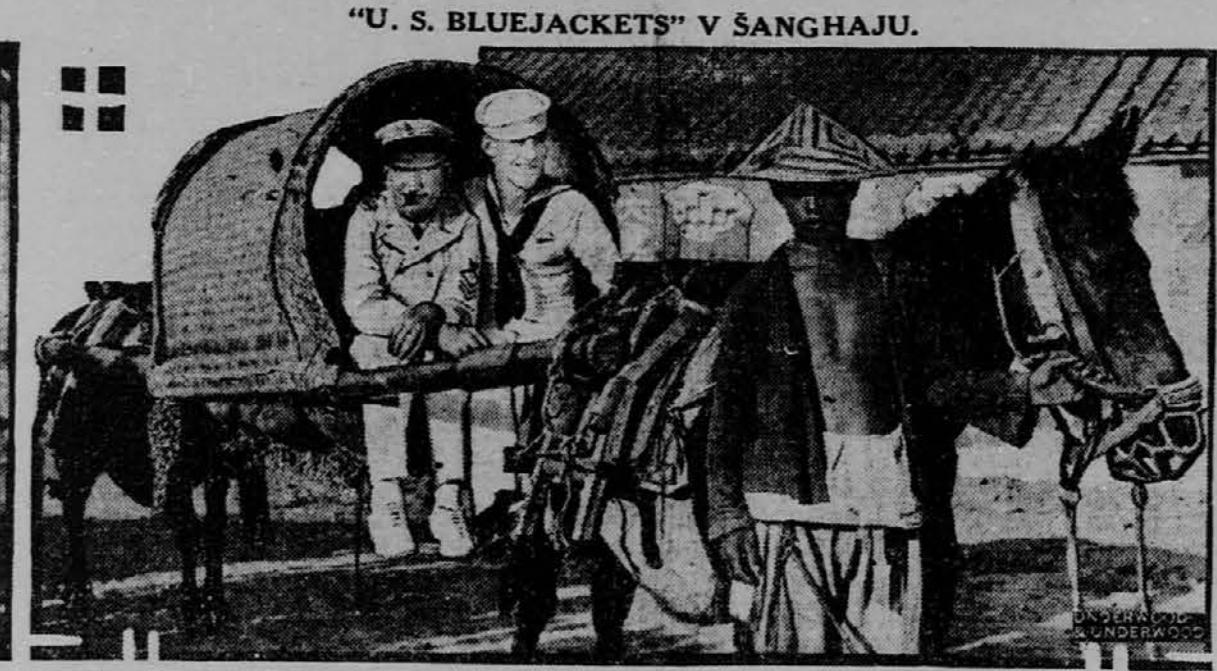
DVA VLAKA NADULIČNE ŽELEZNICE TRČILA SKU- PAJ; 14 OSEB RANJENIH.

Chicago, Ill. — V ponede- ljev zjutraj, ko je bil promet na nadulični železnici največji, ker so se ljudje vozili na delo, sta skupaj trčila dva Wil- son Avenue vlaka. Nesreča se je pripetila na Monroe cesti in Wabash avenue. Več voz je skočilo s tira; 14 oseb, večina deklet, je zadobilo poškodbe, dve težke. Težko ranjene so na nosilnicu prenesli na ambu- lanco, ki ju je odpeljal v bolničico. Na pomoč so prihiteli tudi gasilci, ki so postavili lesteve s ceste na progo, in po- magali spravljati ranjence na varno. Med potniki je nastala velika panika; ženske so vpile na pomoč in nekatere so padle v nezavest. Nesreča je kriv James Guilfoyle, motorman vlaka, ki je vozil iz Englewooda. James je zadobil tako težke poškodbe, da je le malo upanja, da bi ostal pri življe- nju.

DEMONSTRACIJE V BERLI- NU; ENA OSEBA UBITA.

Berlin, Nemčija. — V nedeljo je skupina nemških komunistov demonstrirala, prišlo je do spopada s policijo; pet poli- cistov je zadobilo težke po- škodbe, nekateri pa lahke. Po- licija je streljala na množico in ubila eno osebo. Petnajst razgrajajočev so zaprli.

spravil na varno, je na enak način rešil v dvajsetih urah še tonu; bil je član podpornega več drugih oseb, dokler niso konji omagali in kakor mrtvi pocepalni po tleh.

"U. S. BLUEJACKETS" V ŠANGHAJU.

NEMŠKO ČASOPISJE PRO- TI GILBERTU.

Nemško ljudstvo težko nosi breme, ki mu ga je naložila rame vojna. — Listi podpirajo odgovor vlade Gilbertovi spomenici.

Berlin, Nemčija. — "Bo-

li nemško ljudstvo vedno živel v sužnjosti, in lezlo pod jarem, ker mu ne pustijo prostih rok, da bi se samo rešilo spon, ki ga tlačijo." Tako piše "Boerse Journal", v odgovor na spome- nico S. Parker Gilberta, vrhovnega agenta za reparacije, ki jo je postal nemški vlad. Gilbert je na stališču, da se mora Nemčija pokoriti Dawesovem načrtu. Nemška vlada je odgovorila na spomenico v le- pem tonu, iz odgovora se pa razvidi, kako nemško ljudstvo tlačijo k tlom obligacije repa- racij. Vsi nemški listi pišejo zoper Gilberta, ki vestno vrši svojo službo, ker se zaveda dolžnosti.

Večina je mnenja, ker je Gilbert Američan, vidi vso stvar skozi ameriška očala, to je, da skolektka kar gre Ameri- ki, za druge se ne briga. Ka- ko boli to breme nemško ljud- stvo, ni njegova stvar.

TRAGIČNA SMRT NAŠEGA ROJAKA V STEELTONU.

Steelton, Pa. — Ko se je naš rojok, Fabian Bratina, star 63 let, 519 S. Second St., vračal z dvema tovarišema od Bethlehem Steel kompanije, kjer je bil zaposlen, domov, je bil na Front in Washington cesti zadet od avtomobila. Vr- glo ga je tako, da je z glavo udaril z vso silo ob tla. Pre- peljali so ga v bolnišnico, kjer je kmalu nato umrl.

Bratiano je lastoval malo grocerijsko trgovino, obenem pa je tudi delal v tovarni. Za- pušča vodo v devet otrok, med temi Rev. Anthony G. Bratiana, ki je pred dvemi me- seci pel novo mašo v Harris- burgu. Pokojni je bil zvesti-

bra. Pogrebne obrede je opravil Rev. Luka Gladek. Pokoj- nemu večni mir in pokoj, pre- ostalim naše sožalje!

3. novembra je tudi naglo- ma umrl msgr. J. C. Thomp- son, od St. James katoliške cerkve.

KRIŽEM SVETA.

RUSIJA OB DESETLETNICI REVOLUCIJE.

Sovjetskim voditeljem je veliko na tem, da bi se dosegli prijateljski odnosi z Zed. državami. — Rusom nemo- goče pripoznati caristovski dolg.

Moskva Rusija. — Povodom desetletnice ruske revolucije je premier Alexis Ivanovič Rykov, predsednik sveta komisarjev sovjetske Rusije po- daljivo, iz katere se da sklepati, da je voditeljem sovjetske Rusije veliko na tem, da bi se dosegli prijateljski odnosi z Zed. državami. Med drugim je dolgov, kajor je predlagal olimpijski odbor; pogrešali Charles E. Hughes, je za nas smo jih dosti, ki smo jih videli nemogoče.

Moskva, Rusija. — Sovjetna vlada je povodom desete obletnice ruske revolucije pomilostila 20,000 jetnikov. Tisti pa, ki so obdolženi proti revolucionarnega gibanja, morajo še nadalje ostati v ječi. — Norfolk, Va. — V bližini Ocracoke, N. Y. se je neki motorni čoln razbil ob skalovju; trije moški so prišli ob življene- nju.

Pariz, Francija. — V če- trtek minulega tedna je minuto- lo deset let, odkar so padle prve ameriške žrtve v svetovni vojni.

Baltimore, Md. — Štiri osebe so tukaj umrle, ko so zavžvale strupeno žganje. O- blasti so uvedle preiskavo.

SMRTNA KOSA.

Premulin je zadnji ponde- ljev po dolgi in mučni bolezni Anthony Kušar, 27. let star, sin znane Slovenke Mrs. Hele- ne Kušar v Chicagi. Leži na mrtvaškem odu na domu mate- re na 731 W. Ohio St. Pogreb se vrši v četrtek dop. ob 10. uri.

Pogreb ima v oskrbi slovenski pogrebni zavod Andrew Glavach Undertakers Co. — Žalu- oči materi in vsem preosta- lim naše globoko sožalje!

bra. Pogrebne obrede je opravil Rev. Luka Gladek. Pokoj- nemu večni mir in pokoj, pre- ostalim naše sožalje!

3. novembra je tudi naglo- ma umrl msgr. J. C. Thomp- son, od St. James katoliške cerkve.

bra. Pogrebne obrede je opravil Rev. Luka Gladek. Pokoj- nemu večni mir in pokoj, pre- ostalim naše sožalje!

RUSIJA OB DESETLETNICI REVOLUCIJE.

Sovjetskim voditeljem je veliko na tem, da bi se dosegli prijateljski odnosi z Zed. državami. — Rusom nemo- goče pripoznati caristovski dolg.

Moskva Rusija. — Povodom desetletnice ruske revolucije je premier Alexis Ivanovič Rykov, predsednik sveta komisarjev sovjetske Rusije po- daljivo, iz katere se da sklepati, da je voditeljem sovjetske Rusije veliko na tem, da bi se dosegli prijateljski odnosi z Zed. državami. Med drugim je dolgov, kajor je predlagal olimpijski odbor; pogrešali Charles E. Hughes, je za nas smo jih dosti, ki smo jih videli nemogoče.

Moskva, Rusija. — Sovjetna vlada je povodom desete obletnice ruske revolucije pomilostila 20,000 jetnikov. Tisti pa, ki so obdolženi proti revolucionarnega gibanja, morajo še nadalje ostati v ječi. — Norfolk, Va. — V bližini Ocracoke, N. Y. se je neki motorni čoln razbil ob skalovju; trije moški so prišli ob življene- nju.

Pariz, Francija. — V če- trtek minulega tedna je minuto- lo deset let, odkar so padle prve ameriške žrtve v svetovni vojni.

Baltimore, Md. — Štiri osebe so tukaj umrle, ko so zavžvale strupeno žganje. O- blasti so uvedle preiskavo.

CHIKAŠKI KOMUNISTI AKTIVNI.

Chicago, Ill. — "Workers Communist party" v Chicagi je začela razširjati svojo pro- pagando med chikaškimi črn- ci. Priredili so povodom 10let- nico ruske revolucije veliko zborovanje v Ashland auditoriu, katerega se je udeležilo okrog 5000 oseb. Propagandi- sti so razdajali letake boljši- viške vsebine med udeležence.

Neki rdeči govornik je rekel: "Mi ne pričakujemo še tako kmalu revolucije v Ameriki, ker ameriški delavec je za ta- ko stvar prepočasen."

Na svojem posestvu v Gold- egg pri St. Pöltnu na Nižje- austrijskem je v četrtek zjutra, 19. m. m. nagloma umrl veleposestnik Soteske in Ko- čevja, knez Karl Auersperg. — Rojen je bil na Dunaju 26. februarja 1859 in poročen leta 1885 z Eleonorou grofico Bren- ner, ki mu je umrl 1. 1920. Po- sebno ga je potražil žalost nad naglo smrto prvorjenega sio- ne Adolfa, ki mu je umrl leta 1923. — Ranjki knez je bil znani po svoji skromnosti in darežljivosti. Bil je poseben dobrotnik bolnišnic v Kandiji in franciškanskega samostana v Novem mestu. Sploh ni odre- kel pomoči kolikaj utemelj- ni pršnji. Bil je knez po svoji vi- teški postavi, knez po duševni plemenitosti in visoki izobra-

Iz Jugoslavije.

TUDI SLOVENIJA SE ZAVEĐA VELIKEGA POMENA
OLIMPIJAD, ZAČELA SE JE PROBUJATI IN KORA-
KA Z DUHOM ČASA D ALJE. — DRUGE ZANIMIVE
VESTI.

Olimpijski dan v Ljubljani.

Zelo lepa je olimpijska ideja. Stari vek jo je gojil do po- polnosti, v srednjem veku je zaspala, novi vek pa jo je zo- pet zdramil. Zadnja olimpija- da se je vršila leta 1924 v Par- izu, prihodnja se bo vršila leta 1928 v Amsterdamu. Naro- di se pripravljajo nanjo že od pariške olimpijade naprej, vztrajno, temeljito.

V nedeljo, 16. oktobra je bil olimpijski dan v Ljubljani in Mariboru. Manifestacijski ob- hod v Ljubljani je bil veliča- sten. Prav lep je bil, okusno pirejen, in dosti števil. Ne- katere panoge so bile slabše zastopane kot pred par leti, zato pa druge bolj. Bilo je tu- di že kasno, prepozno v jeseni, klub in posamezne sekcije ni- so mogle postaviti svojih mo- štev v dresih. Bilo je za to že prehodno vreme. Ob 11. uru se je začel spred vodnikati po ljubljanskih ulicah. Z vele- sejma, kjer je bilo zbirališče, je spred v tremi godbami od- šel po Gospodstveni cesti, Du- najski, Masarykovi, Miklošiči- vi, Stritarjevi, Mestnem in Sta- rem trgu in po Cojzovi ter Ve- govici ulici na Kongresni trg in odtod pred operno gledališčem. Pred Unionom smo stali in smo gledali. Naj bolj se nam je do- padlo, da ni bilo med občinstvom slišati nobene poročil- je opazke, pred par leti jih je bilo še dosti. Ideja postaja pogajanja tudi lahko vršijo močna. Prav krasna je bila med Rusijo in Zed. državami. Skupina jahačev, zelo "rep- pribozanje" vseh caristovskih dolgov, kajor je predlagal olimpijski odbor; pogrešali Charles E. Hughes, je za nas smo jih dosti, ki smo jih videli nemogoče.

Tako je reklo Rykov pri zadnjem obhodu. Nato krov v pristavil, da neslogične klube Hermes, Ilirija, Primorje obema državama bi se je, Slavia, Slovan, Krakovo, prav lahko izravnalo, čim bi se lahka atletika plavači, vesla- sti zastopniki obeh dr

Zapadna Slovanska Zveza

DENVER, COLO.

NASLOV IN IMENIK GLAVNIH URADNIKOV ZA BODOČA

ŠTIRI LETA:

UPRAVNI ODBOR:

Predsednik: Anton Kochevar, 1268 Berwind ave., Pueblo, Colo.
Podpredsednik: John Shutter, 4751 Baldwin Ct., Denver, Colo.
Tajnik: Anthony Jeršin, 4825 Washington Street, Denver, Colo.
Blagajnik: Michael P. Horvat, 4801 Washington Str., Denver, Colo.
Vrhovni zdravnik: Dr. J. F. Snedec, Thatcher Building, Pueblo, Colo.

NADZORNJI ODBOR:

Predsednik (začasni): Matt J. Kochevar, Attorney at Law, 318 Central Block, Pueblo, Colo.

1. nadzornik: George Pavlakovich, 4717 Grant Street, Denver, Colo.

2. nadzornica: Mary Grum, 5117 Emerson St., Denver, Colo.

POROTNI ODBOR:

Predsednik: Dan Radovich, Box 43, Midvale, Utah.
1. porotnik: Joe Ponikar, 1030 E. 71st Str., Cleveland, O.

2. porotnik: John Kocman, 1203 Mahien Avenue, Pueblo, Colo.

URADNO GLASILO:

"Amerikanski Slovenec," 1849 West 22nd Street, Chicago, Ill.

Vse denarne nakaznice in vse uradne reči naj se pošiljajo na glavnega tajnika, vse pritožbe pa na predsednika porotnega odbora. Prošnje za spremembe zavarovalnine, kakor tudi sumljive bolniške nakaznice, naj se pošiljajo na vrhovnega zdravnika.

Z. S. Z. se priporoča vsem Jugoslovom, kakor tudi članom drugih narodnosti, ki so zmožni angleškega jezika, da se ji priklopijo. Kdo želi postati član zvez, nai se oglasi pri tajniku najbližnjega društva Z. S. Z. Za ustanovitev novih društev zadostuje osem oseb. Glede ustanovitve novih društev pošljte glavni tajnik na zahtevo vse pojasnila in potrebne listine.

SLOVENCI, PRISTOPAJTE V ZAPAD. SLOVANSKO ZVEZO!

DRUŠTVENE VESTI IN NAZNANILA.

NAZNANILO IN VABILO.

Pueblo, Colo.

Društvo Slovan št. 3 ZSZ, v Pueblo, Colo., je na svoji zadnji seji dne 23. oktobra sklenilo, da se priredi članska veselica v soboto večer, dne 19. nov. ob 8. uri. Vsi člani in članice se morajo veselico udeležiti; kateri ne pride, bo moral plačati 50c v društveno blagajno. Na veselicu bodo trije najbolj srečni dobili vsak po enega purana, tako, da jim ga ne bo treba kupiti za Zahvalni dan. Torej pridevi vse, ker ako vase ne bo, ne bote dobili purana, ker sreča se bo ozirala le na vstopnice (Admission tickets). — Nadalje se tudi opozarja vse člane, da se prav gotovo udeležijo prihodnje seje, kateri bo četrto nedeljo, dne 27. novembra ob 9. uri dopoldne. Na seji se bo volil nov odbor za leto 1928 in še precej drugih važnih stvari je na dnevnem redu. Nadalje se opozarja tiste člane in članice, kateri dolgujejo, da plačajo, ker se bomo ravnali po pravilih in take člane suspendirali, ker društvo ne more zlagatati asesmenta za člane po več mesecih. K sklepnu vabimo vse rojake in rojakinje v Pueblo, Colo., na plesno veselico 19. novembra večer v sv. Jožefa dvorani na Grou.

John Merhar, predsednik,
John Crist, tajnik,
Anton Kochevar, zapis.

Raznoterosti.

ZEDINJENE DRŽAVE BODO
IMELE DOVOLJ SLAD-
KORJA DOMA.

Zedinjene države potrošijo letno okrog 232 milijonov dolarjev za sladkor v drugih državah. Sedaj so pa prišli na to, da ga lahko sami producirajo iz artičokov, to je užitna rastlina, ki pa je 1.73 odstotkov bolj sladka, kakor pa je sladkor pesa. Ima tudi to prednost, da se dobi iz nje seme, katero se mora od pese naročati iz Evrope. S pomočjo omenjene rastline, bo Stric Sam lahko sam pridelal toliko monzino sladkorja, kakršno porabijo njegovi ljudje, in \$320,000,000 dolarjev bo ostalo doma.

V KANSASU

živi čebelar z imenom W. L. Powell, kateri ima 3,750,000 čebel, ali 750 funtov; 500 čebel računajo na vsak funt. Vsaka čebela naredi letno do trikrat toliko medu, kakor je

SAM. SLOV. KAT. DEL. POD.
DR. SV. BARBARE, ŠT. 2,
ELY, MINN.

Predsednik: John Otrin,
Podpredsednik: George Peter,

Tajnik: Joseph A. Mertel
box 278,

Zapisnikar: Frank Erzar,
Blagajnik: Mike Cerkovnik
Zastopnik: Frank Pengal,
Nadzorniki: Frank Skalar
Frank Sajovic, Frank Erchulli

To društvo je v dobrem finančnem stanju in lastuje sedaj okrog \$20,000 ter je že izplačalo boljšim sobratom in vdomov okrog \$50,000. Vsem rojakom Slovencem in Hrvatom na Ely in okolici se nudi ugodna prilika, da pristopejo do društva. Društvo zboruje vsako 4. nedeljo dopoldan v Jugoslovanskem Narod. Domu.

tera me vabi na svatbo, namreč pregovorila je Filipa — a ne za mene, temveč za sebe. Takoj nato sem odšla iz mesta, kamor se ne maram več vrniti in za eno skušnjo sem bogatejša — ne zaupati tajnosti prijateljici.

IZ MALEGA RASTE VELIKO

Leta 1847 so v San Francisco potrebovali denar, zato so prodajali zemljo. Med kupci je bil tudi Christian Russ, ki je imel le malo denarja in je kupil košček sveta, 275 čevljev dolgega in 177 čevljev širokega, za katerega je plačal mestu \$37.50. Kmalu nato je mesto napredovalo in s tem se je tudi dvignila cena zemljišča. Russ si je sezidal na svoji zemlji malo hišo, katero je kmalu nadomestil z velikanskim poslopjem visokim 30 nadstropij z garažo za 400 kar. Od \$37.50 je na tem prostoru vrednosti \$2,000,000, od katerih vlečejo Russovi dediči obresti po 6 odstotkov.

PREMIER BALDWIN

je spregovoril pametno besedo v odgovor tistim, ki kujejo iz vojn velike dobičke in so rekli, da bo gotovo prišlo do vojne med Veliko Britanijo in Združenim državam. Baldwin je rekel, da tega ne bodo dočakali. Lahko mogoče, da bo prišlo med obema državama do kakšnega nesporazuma, katerega bodo pa poravnali kot gentlemen in prijatelji. Ako bi se Amerika in Anglia res bojavila ena proti drugi, bi ta bendarija postavila svet za 500 let nazaj in finančno uničila obe deželi. Anglia in Amerika imate vsega v izobilju. Zakaj bi se bojevali? Ford, Rockefeller, Baker, Mellon, to so štirje najbogatejši ljudje na svetu. Si morete predstavljati, da bi ti šli eden proti drugim z orožjem v rokah? Oni si konkurirajo, se bojujejo na polju trgovine, ne pride jim pa na misel, da bi se bojevali na bojem polju in v zakopih.

ODKRITJE STAREGA
GROBA.

London, Anglija. — V Sakaratu, v bližini Kairo v Egiptu so našli grob kralja Cesarja, ki je še bolj znamenit kakor kralj Tutankhamena. Pravijo, da je izza leta 4000 pred Kr.

OTROK UMRL ZA OPE-
KLINAMI.

Chicago, Ill. — Joseph Sokołowski, star dve in pol leta,

3834 S. Hermitage ave., je potegnil raz mize kanglo z vročo kavo, zadobil je tako hude opeklime, da je istim podlegel.

Naročajte najstarejši slovenski list v Ameriki "Amerikanski Slovenec!"

JOS. SNIDER

v zvezi z
Hartford Undertaking Co.

1455-57 Glenarm St., Denver, Colo.

Main 7779 South 3296

se priporoča rojakom za naklonjenost. Vodi pogrebe po najnižjih cenah in v najlepšem redu.

Importirane kose
in srpe

Kladiva za klepat, 75c
Importirana kosička z rinko, \$1.85
Srpi po 60c

A. M. Kapsa

GENERAL HARDWARE

nad 15.000 različnih predmetov v zalogi.

2000 Blue Island Ave., Chicago, Ill. Ph. Canal 1614

SLOVENCEM V CHICAGI!
IN DRUGOD!

Generalni konzul kraljevine Jugoslavije, g. Radivoj Janković v Chicago, Ill., mi piše z dne 4. septembra t. l., da se bo vrnila v Chicagi v Sherman hotelu od 21. do 25. novembra t. l. turistična razstava tridesetih evropskih držav.

Ta turistična razstava je namenjena zato, da se sezname ameriški turiste, kateri gredo v tisočih vsako leto v Evropo na počitnice v raznem znamenitosti letovišča. Ker ima naša nezobudljiva ljubljena domovina Jugoslavija tudi mnogo letovišč, ki so obdarjena z najlepšimi naravnimi krasotami, je prav in bo na mestu, da bo na tej razstavi zastopana tudi naša domovina s svojim nebeskim kinčem Bledom, s pestro zeleno Štajersko, z divno dalmatinško obalo in mnogimi drugimi kraji, ki nudijo letoviščarjem kar najlepša bivališča za počitnice in letni časi. Tako je odredil in vse potreben ukrenil g. konzul, da bo imela svoj posebni oddelek na tej turistični razstavi tudi naša domovina, kjer bodo razstavljeni slike naših lepih domačih krajev in obenem tudi razna znamenita narodna ročna dela, kot razne veznine, narodne noše in sploh vse, kar zasluži, da se pokaže Amerikancem kot naše narodne slovenske znamenitosti.

Kakor znano, so doslej ameriški turisti posečali Švico, Italijo, Francijo in druge države. Ako se jih s to razstavo zanimata za naše kraje, bodo posestili prav gotovo prihodnja leta našo lepo Slovenijo. Ti turisti bodo dali našemu narodu precej izkupiti in s tem bo veliko pomagano gmotno naši domovini. Je torej velikega pomena naša turistična razstava.

Zato podpisani prav iskreno prosi vse prijazne domoljubne rojake, kateri imajo na rokah kake lepe slike od lepih krajev v Sloveniji, kot Bleda in drugih letoviščnih krajev, mest, vasi itd., da bi blagovolili poslati na podpisanega, ki jih bo izročil g. generalnemu konzulu, da jih razstavi v jugoslovanskem ameriškem turistom na ogled. S tem bote storili veliko dobrega svoji domovini. Pomagali jim bote do boljšega prometa, seznanili bote svojo lepo slovensko domovino z Amerikanci, ki jo le malo ali pa ni poznajo.

Chicaške Slovenke bodo poskrbeli, da bodo na razstavi tudi dve Slovenki v narodni noši, ki bodo Amerikancem razlagale o teh krajih. Na razstavi bodo tvorile posebni jugoslovanski oddelki skupaj Slovenke, Hrvatice in Srbinke, predstavljajoč Jugoslavijo.

Za izven Chicage prosim le za pokrajinske slike, zlasti za kake lepe razglednice in tudi večje slike, ako jih kdo ima. Slovenke v Chicagi pa, če ima katera kaka ročna dela, čipke, vezenino, kake pletene dekoracije itd., naj jih blagovoli prineseti podpisemu. Vse takoj bo blago se bo vrnilo nepoškodovanou nazaj onim, ki je bodo izročili za razstavo. Prispevki se bodo sprejemali samo do 16. novembra in ne dalje. Zato pošljite in prinesite takoj!

Rojaki in rojakinje, pomagajmo razglasiti v svet naravnopolepo naše lepe slovenske domovine!

Za vsaki najmanjši prispevek v tem oziru se vsem iskrene že v naprej zahvaljujem!

John Jerič, urednik A. S.,
1849 W. 22nd Street.

KOLIKO SNEGO AMERIŠKI
MORNARJI ZA ZAJUTREK.
Stric Samovi mornarji snego vsako jutro za zajutrek 62 ton hrane. Res, drago je vzdrževanje armad — prav imajo pacifisti, ki se potegujejo za razvojevanje.

O nedeljski prireditvi slov. ženstva v Chicagi.

Chicago, Ill.

otroke učile lepe slovenščine, da se tako naš lepi jezik ohrani med našo mladino. — Nato

je bil pozvan k besedi preč. g. misijonar pat. Odilo Hajnšek,

kateri je pouparjal važnost ženskih organizacij in priporočal,

da naj pazijo, da se ta organizacija bazira na principu katoliškega preprinjanja. — Za

njim je bil pozvan k besedi ju-

goslovanskemu konzulu g. Rado Janković, katerega je občinstvo pozdravilo z burnim plo-

skanjem in mu v počast vstalo

za svojih sedežev. G. Janković je zelo naobražen mož in

izboren govornik. V lepih be-

sedah je čestital ženstvu, zla-

stil gl. odbornicam SŽZ, pa

uspehih. Nato pa je sam pove-

dal, kako je tudi vedno on de-

loval za žensko enakopravnost

pri KSKJ. Povedal je, da tri-

krat se je poskusilo, a šele tre-

tiči se je uspešno prodrl in

doseglj za ženstvo pri jednoti

popolno enakopravnost. Tudi

on je žel odobravanje od na-

vzočih.

Za njim pa je govoril Mr. Martin Kremesec, večkratni

bivši gl. odbornik KSKJ. in kot starosta chicaških Slovencev.

Povedal je, da se je tudi on vedno zavzemal za žensko enakopravnost in da je vedno

sto odobral. — Za njim pa je nastopila gl. predsednica občinstva ženskega ženstva v državi Wisconsin, Mrs. Marie Prisland, ki je zavala vse goste za poset. Zavala se je chicaški naselbini

za tako iskren in prisrčen sprejem nje in vse delegacije. Zavala vse chicaške žene za tako bogat govor in program.

Nato pa je pozvala, da se naj predstavijo vse delegacije iz raznih naselbin, katere je klicala po imenu in so ena za drugo vstale. Občinstvo je vsako navdušeno pozdravljalo s ploskanjem. S tem je bil dnevnih red program izčrpán.

POTOP

HENRIK SIENKIEWICZ
Iz prvečne prevel Dr. Rudolf Mole.

Mar vendar brez slovesa?

Ali je mogoče biti tako blizu, potem pa tako daleč, a ne reči besede v slovo in odpotovati? Evo, kako daleč je prišlo?... Ali naj gre in pove: "Vsega je konec... Pojdi, dekle, svojo pot, jaz pojdem svojo?" Čemu, čemu to tudi povedati, ko se je brez besed tako zgodilo! Saj vendar on ni več njen zaročenec, kakor tudi ona ni in ne bo njegova žena. Propadlo je vse, konec je vsega, kar je bilo in se ne vrne več in se ne zveže nanovo več. Škoda časna, besed in novih muk.

"Ne pojdem!" je mislil Kmitic.

Toda na drugi strani ju veže še pokojnikova volja. Treba se je še razločno in brez jezezgovoriti o večni ločitvi in ji povedati: "Gospodična, ti me nočes, torej ti vračam besedo. Ravnjava oba tako, kakor da ni bilo oporeke... in naj vsak izmed naju išče srečo, kjer jo more."

Ona pa morda odgovori: "Jaz sem gospodu že davno to izjavila, čemu mi sedaj ponavlja to?"

"Ne pojdem! Naj se zgodi, kar hoče!" si je ponovil Kmitic.

In del si je čapko na glavo ter stopil iz sobe na hodnik. Hotel je naravnost šest na konjia in čimprej oditi skozi grajska vrata.

A na hodniku je naenkrat obstal, kakor bi ga bilo nekaj zgrabilo za lase...

Polaštala se ga je takta želja, da jo vidi, da izpregovori z njo, da je nehal razmišljati, ali naj gre ali ne; prenehal je pomisljati in bezal, še bolje dirjal, z zaprtimi očmi, kakor bi se hotel vreči v vodo.

Pred vratim, izpred katerih se že bili odstranili stražo, je naletel na slugo gospoda mečnika rosienskega.

"Ali je gospod mečnik v sobi?" je vprašal. "Gospod mečnik je pri oficirjih v orožavni."

"In gospodična?"

"Gospodična je doma."

"Pojni povedat, da odide gospod Kmitic na dolgo pot in želi videti gospodično."

Sluga je ravnal po ukazu; a preden se je vrnil z odgovorom, je pritisnil Kmitic na ključko in vstopil brez dovoljenja.

"Prihajam, da se poslovim od gospodične," je dejal, "ker ne vem, ali se še kdaj vidiva v življenju."

Naglo se je obrnil k slugi:

"Cemu še stojiš tukaj?"

"Moja gospodična!" je nadaljeval Kmitic, ko so se duri za slugo zaprle. "Hotel sem potovati brez slovesa, a nisem mogel. Bog sam ve, kdaj se vrnem in če se sploh vrnem, zakaj nesreča ne počiva. Bolje je, da se ne loči z jezo v srcu in s sovraštvom, da ne bi padla kazen božja na koga izmed naju. Ej! Mnogo bi bilo treba povedati, a jezik ne more vsega povedati. Ne! Sreče ni bilo, tudi božje volje očividno ni bilo, sedaj butaj z glavo ob zid, ti nič več ne pomaga! Ne dolži me ničesar, gospodična, saj ti tudi jaz ne bom očital ničesar. Tudi na ono oporočo ti ni treba paziti, saj kakor sem rekel: ljudska volja ni nič proti božji. Bog ti daj srečo in miru! Glavno, da mi odpustiš moje grehe. Ne vem, kaj me doleti tam, kamor potujem... Toda ne morem dlje sedeti v muki, v jezi, v bolesti... Človek se razbijja ob štiri stene v izbi brez koristi, moja gospodična, brez koristi! Tu nimaš nič drugega opraviti, kakor da se grabiš za lase, premišljuješ vse dni, da te glava boli, o nesrečnih časih in si naposled

sam nič ne izmisliš... Treba mi je te poti, kakor ribi vode, kakor ptici zraka, sicer biše zblaznel!"

"Daj Bog tudi nam srečo!" je odgovorila gospodična Aleksandra.

In stala je pred njim, kakor bi jo oglušile odhod, prikazen in besede gospoda Kmitica. Na njenem obrazu se je videla zadruga in začudenje in očividno je bilo, da se bojuje sama s seboj, da bi se osvestila; medtem pa je zrla s široko odprtimi očmi na mladega junaka.

"Jaz ne čutim do vas nobenega sovrašta..." je rekla črez en hip.

"Dal Bog, da bi vsega tega ne bilo!" je odgovoril Kmitic. "Nekak zloben duh je prišel med naju in naju razdelil kakor morje. In te vode nisva mogla preplavati, pa tudi ne prebresti... Človek ni delal tega, kar je hotel, ni šel, kamor je nameraval, zdi se le, kakor bi naju nekaj zagnalo, da sva oba zašla na brezpotje. Toda kmalu si bodeva izpred či, torej je bolje, da si, četudi od daleč, zaklici: 'Bog te čuvaj!' Vedeti moraš, gospodična, da sta sovraštvu in jezu nekaj drugega, a bolest nekaj drugega. Jezo sem si izbil, a bolest tiči v meni— morda ne do vas. Mar vem, do koga in česa?... Ce premišljujem, si ne izmislim ničesar, toda zdi se mi, da nam bo laže, če se razgovoriva. Gospodična me ima za izdajico... in to me najhuje kljuje zakaj kakor želim izveličanja svoji duši, tako nisem bil in ne bom izdajica!"

"Tega ne mislim več!..." je rekla Olenka.

"Oj! Kako si mogla misliti to, četudi eno uro... Saj si me poznala, da sem bil v svoji svojeglavnosti pripravljen posekat, požgati ali ustreliti koga, kar je nekaj drugega, toda izdati radi koristi ali povišanja — nikdar Bog me varuj in sodi!... Gospodična, ti si ženska in ne moreš razumeti, v čem je rešitev domovine, torej ne smeš sumiti in tudi ne obsojati. In čemu si me osumila?... In čemu si obsojala?... Bog s teboj!... Vedi, da je vitez v knezu Radivilu in v Švedih, in ktor misli drugače in zlasti dela drugače, ta baš ugonabija domovino. A sedaj ni čas za razpravljanje, sedaj moram iti. To ti povem pod prisego in pri odhodu in ti povem radi tega, da bi obenem povedal: odpuščam iz srca, a zato tudi ti meni odpusti!"

Gospodična Aleksandra se je že popolnoma osvetila.

"Kar praviš, gospod, da sem te po krivici obsojala, to je res in moja krivda, katero priznavam... in prosim odpuščanja..."

Tu jih je glas zadrgetal in njene modre oči so se napolnile s solzami, on pa je začel kličati s poudarkom:

"Odpuščam! Odpuščam! Jaz bi ti odpustil tudi svojo smrt!..."

"Naj te sprejme Bog in pripelje na pravo pot, da bi zapustil to, po kateri blodiš."

"Miruš vendar, miruš vendar!" je zaklical mrzličavo Kmitic, "da ne nastane novi ne sporazum med nama. Če blodim, ali ne blodim, ne govori o tem! Vsak naj ravna po svoji vesti, Bog pa naj sodi namen. Bolje je, da sem prisel semkaj, da nisem odpotoval brez slovesa. Podaj mi roko na pot... Le toliko, saj jutri te ne bom videl, tudi pojutrišnjem ne, mesec dni ne, morda nikdar... Ej, Olenka!... in v glavi se mi meša... Olenka!

Maz se res ne bova videla več?..."

Debele solze, kakor biseri, so ji jele padači s trepalnic na lica.

Naglo se je obrnil k slugi:

"Cemu še stojiš tukaj?"

"Moja gospodična!" je nadaljeval Kmitic, ko so se duri za slugo zaprle. "Hotel sem potovati brez slovesa, a nisem mogel. Bog sam ve, kdaj se vrnem in če se sploh vrnem, zakaj nesreča ne počiva. Bolje je, da se ne loči z jezo v srcu in s sovraštvom, da ne bi padla kazen božja na koga izmed naju. Ej! Mnogo bi bilo treba povedati, a jezik ne more vsega povedati. Ne! Sreče ni bilo, tudi božje volje očividno ni bilo, sedaj butaj z glavo ob zid, ti nič več ne pomaga! Ne dolži me ničesar, gospodična, saj ti tudi jaz ne bom očital ničesar. Tudi na ono oporočo ti ni treba paziti, saj kakor sem rekel: ljudska volja ni nič proti božji. Bog ti daj srečo in miru! Glavno, da mi odpustiš moje grehe. Ne vem, kaj me doleti tam, kamor potujem... Toda ne morem dlje sedeti v muki, v jezi, v bolesti... Človek se razbijja ob štiri stene v izbi brez koristi, moja gospodična, brez koristi! Tu nimaš nič drugega opraviti, kakor da se grabiš za lase, premišljuješ vse dni, da te glava boli, o nesrečnih časih in si naposled

na se napolnile s solzami, on pa je začel kličati s poudarkom:

"Odpuščam! Odpuščam! Jaz bi ti odpustil tudi svojo smrt!..."

"Naj te sprejme Bog in pripelje na pravo pot, da bi zapustil to, po kateri blodiš."

"Miruš vendar, miruš vendar!" je zaklical mrzličavo Kmitic, "da ne nastane novi ne sporazum med nama. Če blodim, ali ne blodim, ne govori o tem! Vsak naj ravna po svoji vesti, Bog pa naj sodi namen. Bolje je, da sem prisel semkaj, da nisem odpotoval brez slovesa. Podaj mi roko na pot... Le toliko, saj jutri te ne bom videl, tudi pojutrišnjem ne, mesec dni ne, morda nikdar... Ej, Olenka!... in v glavi se mi meša... Olenka!

Maz se res ne bova videla več?..."

Debele solze, kakor biseri, so ji jele padači s trepalnic na lica.

Naglo se je obrnil k slugi:

"Cemu še stojiš tukaj?"

"Moja gospodična!" je nadaljeval Kmitic, ko so se duri za slugo zaprle. "Hotel sem potovati brez slovesa, a nisem mogel. Bog sam ve, kdaj se vrnem in če se sploh vrnem, zakaj nesreča ne počiva. Bolje je, da se ne loči z jezo v srcu in s sovraštvom, da ne bi padla kazen božja na koga izmed naju. Ej! Mnogo bi bilo treba povedati, a jezik ne more vsega povedati. Ne! Sreče ni bilo, tudi božje volje očividno ni bilo, sedaj butaj z glavo ob zid, ti nič več ne pomaga! Ne dolži me ničesar, gospodična, saj ti tudi jaz ne bom očital ničesar. Tudi na ono oporočo ti ni treba paziti, saj kakor sem rekel: ljudska volja ni nič proti božji. Bog ti daj srečo in miru! Glavno, da mi odpustiš moje grehe. Ne vem, kaj me doleti tam, kamor potujem... Toda ne morem dlje sedeti v muki, v jezi, v bolesti... Človek se razbijja ob štiri stene v izbi brez koristi, moja gospodična, brez koristi! Tu nimaš nič drugega opraviti, kakor da se grabiš za lase, premišljuješ vse dni, da te glava boli, o nesrečnih časih in si naposled

na se napolnile s solzami, on pa je začel kličati s poudarkom:

"Odpuščam! Odpuščam! Jaz bi ti odpustil tudi svojo smrt!..."

"Naj te sprejme Bog in pripelje na pravo pot, da bi zapustil to, po kateri blodiš."

"Miruš vendar, miruš vendar!" je zaklical mrzličavo Kmitic, "da ne nastane novi ne sporazum med nama. Če blodim, ali ne blodim, ne govori o tem! Vsak naj ravna po svoji vesti, Bog pa naj sodi namen. Bolje je, da sem prisel semkaj, da nisem odpotoval brez slovesa. Podaj mi roko na pot... Le toliko, saj jutri te ne bom videl, tudi pojutrišnjem ne, mesec dni ne, morda nikdar... Ej, Olenka!... in v glavi se mi meša... Olenka!

Maz se res ne bova videla več?..."

Debele solze, kakor biseri, so ji jele padači s trepalnic na lica.

Naglo se je obrnil k slugi:

"Cemu še stojiš tukaj?"

"Moja gospodična!" je nadaljeval Kmitic, ko so se duri za slugo zaprle. "Hotel sem potovati brez slovesa, a nisem mogel. Bog sam ve, kdaj se vrnem in če se sploh vrnem, zakaj nesreča ne počiva. Bolje je, da se ne loči z jezo v srcu in s sovraštvom, da ne bi padla kazen božja na koga izmed naju. Ej! Mnogo bi bilo treba povedati, a jezik ne more vsega povedati. Ne! Sreče ni bilo, tudi božje volje očividno ni bilo, sedaj butaj z glavo ob zid, ti nič več ne pomaga! Ne dolži me ničesar, gospodična, saj ti tudi jaz ne bom očital ničesar. Tudi na ono oporočo ti ni treba paziti, saj kakor sem rekel: ljudska volja ni nič proti božji. Bog ti daj srečo in miru! Glavno, da mi odpustiš moje grehe. Ne vem, kaj me doleti tam, kamor potujem... Toda ne morem dlje sedeti v muki, v jezi, v bolesti... Človek se razbijja ob štiri stene v izbi brez koristi, moja gospodična, brez koristi! Tu nimaš nič drugega opraviti, kakor da se grabiš za lase, premišljuješ vse dni, da te glava boli, o nesrečnih časih in si naposled

na se napolnile s solzami, on pa je začel kličati s poudarkom:

"Odpuščam! Odpuščam! Jaz bi ti odpustil tudi svojo smrt!..."

"Naj te sprejme Bog in pripelje na pravo pot, da bi zapustil to, po kateri blodiš."

"Miruš vendar, miruš vendar!" je zaklical mrzličavo Kmitic, "da ne nastane novi ne sporazum med nama. Če blodim, ali ne blodim, ne govori o tem! Vsak naj ravna po svoji vesti, Bog pa naj sodi namen. Bolje je, da sem prisel semkaj, da nisem odpotoval brez slovesa. Podaj mi roko na pot... Le toliko, saj jutri te ne bom videl, tudi pojutrišnjem ne, mesec dni ne, morda nikdar... Ej, Olenka!... in v glavi se mi meša... Olenka!

Maz se res ne bova videla več?..."

Debele solze, kakor biseri, so ji jele padači s trepalnic na lica.

Naglo se je obrnil k slugi:

"Cemu še stojiš tukaj?"

"Moja gospodična!" je nadaljeval Kmitic, ko so se duri za slugo zaprle. "Hotel sem potovati brez slovesa, a nisem mogel. Bog sam ve, kdaj se vrnem in če se sploh vrnem, zakaj nesreča ne počiva. Bolje je, da se ne loči z jezo v srcu in s sovraštvom, da ne bi padla kazen božja na koga izmed naju. Ej! Mnogo bi bilo treba povedati, a jezik ne more vsega povedati. Ne! Sreče ni bilo, tudi božje volje očividno ni bilo, sedaj butaj z glavo ob zid, ti nič več ne pomaga! Ne dolži me ničesar, gospodična, saj ti tudi jaz ne bom očital ničesar. Tudi na ono oporočo ti ni treba paziti, saj kakor sem rekel: ljudska volja ni nič proti božji. Bog ti daj srečo in miru! Glavno, da mi odpustiš moje grehe. Ne vem, kaj me doleti tam, kamor potujem... Toda ne morem dlje sedeti v muki, v jezi, v bolesti... Človek se razbijja ob štiri stene v izbi brez koristi, moja gospodična, brez koristi! Tu nimaš nič drugega opraviti, kakor da se grabiš za lase, premišljuješ vse dni, da te glava boli, o nesrečnih časih in si naposled

na se napolnile s solzami, on pa je začel kličati s poudarkom:

"Odpuščam! Odpuščam! Jaz bi ti odpustil tudi svojo smrt!..."

"Naj te sprejme Bog in pripelje na pravo pot, da bi zapustil to, po kateri blodiš."

"Miruš vendar, miruš vendar!" je zaklical mrzličavo Kmitic, "da ne nastane novi ne sporazum med nama. Če blodim, ali ne blodim, ne govori o tem! Vsak naj ravna po svoji vesti, Bog pa naj sodi namen. Bolje je, da sem prisel semkaj, da nisem odpotoval brez sloves